

1. Są poeci, którzy piszą wiersze głośne, wiersze wzruszające:
czytasz je i płaczesz, czytasz i się śmiejesz.

Nasz poeta Norwid to wirtuoz ciszy, mistrz od zamyslenia,
pisze dwa słowa, dwa słowa palące...

Ref:

Choćbyś rej wiódł w państwie, pławił się w bogactwie,
stromym duktem cnoty pójdziesz sam i bosy.

Norwid spał na bruku, znasz go późny wnuku,
w życiu był nędzarzem, w poezji cesarzem.

2. Nie wiem kto go czyta, dziś Polak się chwyta tego co da profit.
Szybko dziś żyjemy, Norwida nie chcemy.

On nam się przygląda, w szkole tej nas widzi,
gonirwą się brzydzi; pisze dwa słowa, dwa słowa palące...